

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Sæcvlvm Septimvm Monotheliticvm Et Longobardicvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

SÆCULVM
SEPTIMVM MONO-
THELITICVM ET LON-
GOBARDICVM.

PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCCESIO.

67. **S**ABINIANS Tuscus
creatur *an.* 605. Is cū in di-
ra fame derogaret præde-
cessoris liberalitati, San-
ctus Gregorius tertium ei secundum
quietem apparens, de culpa tenacita-
tis eum increpuit: tertia increpatio-
ne nil correctum percutit in capite;
ex quo dolore obiit: cum sedisset
mensis 5. dies 19. Eiectus ex vire
inglorius demum in S. Petri est repor-
tatus.

68. BONIFACIUS III. creatur
anno 605. Romanum, non Constan-
tinopolitanum Episcopum esse *Vni-*
uersalem vel ab ipso Christo statutum
esse declaravit edicto. Non igitur
à Phoca datum est id honoris Papæ;

vt fingunt Sectarij hodie; sed à Chri-
sto collatum est soli. Sanciuit etiam
in Concilio Romæ, Ne quisquam,
viuente Papa, de successore loqueretur;
nisi tertio post demortuum die, quo e-
lectioni vacandum. Obijt, cum sedisset
Men. 8. Dies 23.

69. BONIFACIUS IV. crea-
tur *anno* 607. Domum suam vertit
in monasterium, redditibusque dotat.
Obrinet à Phoca *Pantheon*, Iani vin-
dicio sub Augusto positum; inque Dei-
paræ honorem, & Sanctorum Marty-
rum consecrauit, illatis in it Reliqui-
is. Stererat annis 632. adhuc in ex-
piatum ab idolis. Diemque claudit an-
no 614. cum sedisset annis 6. Mens. 8.
Dieb. 13.

70.S.

70. S. DEVS DEDIT Romanus, primus ex Diaconatu creatur, anno 614. idque ob eximiam sanctitatem. In lacera terræ motibus vrbe dum obit visitans afflictos, vnum ex infirmis in persona Christi contemplatus quasi leprosum, osculo fixo perlanauit. Sanciuuit, Ne quisquam Commatrem duceret in vxorem; sin, esse ambos excommunicatos. Obijt anno 617. cum sedisset annos 2. Mens. 7. inter sanctos relatus est.

71. BONIFACIUS V. creatur an. 617. mittitque *Pallium* Episcopo Rossensi in Anglia: Sanciuuit confugas ad Ecclesiam non extrahendos. Presbyteris, non Accoluthis licitum Martyrum leuare reliquias: & baptizare Diaconis, non Accoluthis. Obijt an. 625. cum sedisset annis 7. Mens. 10. vir mitissimus, & misericordia nulli secundus.

72. HONORIVS I. creatur anno 626. Obijt an. 638. cum sedisset an. 12. Mens. 7. Plures construxit, reparauit, ornauitque ecclesias. Ordinauit omni Sabbato litaniam exire ex Sancto Apollinari ad S. Petrum cum canticis, populo comitante.

73. S. SEVERINVS creatur anno 638. Sergio Constantinop. Episc. seducente Heraclium Imp. in hæresin hanc: *Vnam in vna Persona Christi voluntatem & Operationem esse*: Commentumque hoc *Ecthesin* appellante, velut quinque Generalibus conformem Concilijs; & eam sub nomine Imperatoris publicante: Severinus oblatam ab Exarcho reiecit; Deo Sergium extinguente. Obijt anno 639.

74. IOANNES IV. Dalmata creatur

anno 639. Monothelitarum hæresin in Concilio damnat anno 640. Obijt anno 641. Sedit annum 1. Mens. 9. In Lateranum multas ex Dalmatia reliquias tulit.

75. THEODORVS I. Græcus creatur anno 642. Obijt anno 649. Sedit ann. 7. Mens. 5.

76. S. MARTINVS Tudertinus creatur anno 649. In Concilio Lateranensi *Typum Constantis Monothelitz*, missum vt subscriberet, damnauit, nitente loque verbis S. Dionysij Areop. istis: *Non a Deo virilem Operationem*: Sed deprauatis, pro *Nouam*, posito *Vnam*; confudit. Imperator mittit Olympium Exarchum, qui *Typum* promulgaret, vtque Longobardi Ariani quaterent Italiam. Olympius Romæ reperit Concilium 105. Episcoporum. *Typum* affigere valuis nequit, ob vim renitentem; nec par vi, doctum molitur, scil. Spatharium suum subornat, vt Papam occideret porrigentem Exarcho sibi S. Synaxin. At factelles ipsius conatu cæcatus Papam non vidit: quod iureiurando affirmauit Olympius. Hic igitur penitens abducit copias, et emque obit in Sicilia.

At ann. 650. Imperator Papam, qui *Typum*, se, suosque excommunicat, ira furens per missum Exarchum Theodorum armata manu capit agrum in templo decumbentem; conficta calomniam, quod per surreptionem teneret Cathedram; quod cum Turca confisrasset; blasphemasset Deiparam. Captum igitur deportat Naxum in insulam; Itemque S. Maximum monachum constanter Constanti resistentem relegat; vt qui vrbes aliquas Turcis prodidisset.

dixisset: dixissetque; *Regis non est proponere dogmata, & Typum.*

Ann. 651. S. Martinus euocatus Constantinopolim dirius accusatur à subornatis falsis; carnificique datur, circumducitur pontificalibus exutus in publicum vrbi ludibrium: carcere diu maceratur: demum Paulus Constantinopol. Episc. cum miseratus orat, ne porro crucietur: ergo in Chersonesum relegatur. Paulus ante suum agonem profiteretur pœnitens à se factam iniuriam Papæ. Interea Constantis exercitus quatuor diuersis in locis funduntur fuganturque à Turca.

Anno 652. Exulanti inter ethnicos verat cibum præberi: iubet Romæ surrogari Eugenium; consentitque in eum, vt optimum, Clerus; sed ita, vt esset V. carius tantum, ne infandiora tentaret Imperator.

Anno 654. Sanctus Martinus ærumnis extinctus martyr j aureolam promeretur; cæco prius in viuis oratione visum restituens.

A morte autem ad sepulcrum eius multæ conuersiones factæ magnum procul confluentiū egrorum traxere concursum. Sedit annis 6. Mensib. 3.

77. EVGENIVS I. creatur *ann. 654.* ex Papa Vicario in Papam. Obiit, cum sedisset menses 6. Dies 23.

78. S. VITALIANVS creatur *an. 655.* Ad hunc Imperator mittit Euangelia aurea gemmisque rigent, & fidei Romano-catholicæ emittit professionem; vt cum Papa communicans videatur Catholicus, vitetq; odia Occidentaliū.

Mittit quoque legatos ad Sanctum Maximum exulem in Thracia, qui eum reddant monothelitam; sed eos ipse conuertit hæresin euerantes. Quibus idem persuadere Imperatori frustra laborantibus, is alios mittit, vocatque Sanctum ad Synodum, à qua conuicta conspuitur, ac tantum non prope enecatur.

Demum *an. 657.* varijs accusatus calumniis, in cæteris quod *negat Regem esse Sacerdo em.* Fastuario multatur, lingua truncatur, manuque, vti & Anastasius discipulus eius: per vim ducuntur ostentui, in exilium remissi finiunt martyrium.

Anno tamen 663. Imperator peregrinatur ad Limina Apostolorum, datisque donis se catholicum proficitur; Papa ad cætera eius flagitia dissimulante, contentus reditu eius ad Ecclesiam qualicumque, iudicantem de exterioribus.

Quod autem fide egerit, eo docuit; quia *anno 666.* hæreticum promouit in Episcop. Constantinopolitanum.

Anno 669. Obiit Papa vitæ sancti monia inclutus; decernitur ei annua memoria Sancto. Sedit annis 14. Men. 5.

79. ADEODATVS Romanus creatur *an. 669.* moritur *anno 676.* Sedit annis 7. mens. 2.

80. DONVS creatur *anno 676.* Obiit *anno 678.* Sedit annum 1. menses 5.

81. AGATHO Siculus creatur *anno 678.* Scribentibus Imperatori, & Episcopo Constantinopol. vt ad reducendam

dam Ecclesiæ pacem adlaboraret, indicit Synodum Generalem Romæ 125. Episcoporum contra Monothelitas, ann. 680. Ex hac scribens Imperatori Papa doctorum deplorat inopiam, ac reddituum, quod prædicatores manu victum quarere cogeretur, ob vastationem Lögobardicam. Quin & ipsum Concilium petit ab Pogonato doctos submitti contra hæreticos.

Ex huius Concilij Symbolo Græci traserunt vocem, *Filioque*. Vide in varijs. Agatho moritur anno 682. Sedit an. 4. Vacavit Sedes mensibus 19.

82. LEO II. Siculus creatur ann. 682. Acta Synodi VI. reddita latine mittit in Hispaniam. Venit pro vsu Pallii quicquam ab vltro pendi Episcopo. Obijt an. 684. Sedit men. 10. dies 8.

83. S. BENEDICT. II. creatur an. 684. vir multis, magnisque virtutibus tantus, vt illius respectu Imperator Clero, Populo, Exercituique Romano in perpetuum indulserit, vt electus Papa continuo in Pontificè ordinaretur; Ipsum suis filiis Iustiniano & Heraclio patrem adficiuit; in cuius signum eorum cirros capillorum Papæ transmisit resectos. Obijt an. 685. sedit Men. 8. Dieb. 13.

84. IOANNES V. creatur an. 685. obijt an. 686. sedit annum 1. dies 11.

85. CONON Thrax creatur ann. 686. obijt an. 687. sedit mens. 11.

86. SERGIUS creatur an. 687. in scissione populi Rom. duos inter alios postulantis, demum ad Sergium à Clero electum acquiescentis. Theodoro Episc. Constantinop. infandum Monothelitarum conciliabulum contrahente contra Oecumenicam Synodum VI. Imperator Iustinianus I. Sergii PP. conatus inducere vt subscribat actis: deinde innoletem misit Protospatarium, qui aut cogeret, aut captum Constantinopoli adduceret. Sed hunc Papæ exercitus profugabat; & nusquam in fugatus, sub lecto Papæ seruatus est. Iustinianus post exutus imperio eam penam referebat in hanc culpam suam. Obijt an. 601. Constituit, vt *Agnus Dei, qui tollis, &c. cantaretur*. Item vt in festis Annunciationis, Natiuitatis Christi, Assumptionis B. Mariæ, & in Hypapante Litanæ exeat à S. Hadriani ad S. Mariam. Sedit annis 13.

Men. 8.

IMPE-

IMPERATORVM ORIEN- TIS ACTA IN SÆ- CVLO VII.

Anno Christi nati	Acta	Page
60.	PHOCAS contra Mauritium euehitur iubetque eum occidi.	649
602	Carnificinam instituit Constanti- nopoli ob detectam coniurationem.	650
607	Infelix sub eo est Imperij sta- tus.	651
608	Papam sacrilege cruciat, vexat.	652
610	Intrudit Eugenium Papam; sed Clerus eum: acceptat solum pro Vicario vni.	656
610	S. Maximum dirissime vexat, cru- ciat.	658
612	Fit tributarius Turca.	659
620	Occisus ab eo Diaconus sepe appa- rens eum exagitat, fugiensq; nusquam quiescit.	663
627	Peregrinatur ad limina Apost. di- gne à Papa excipitur quasi penitens.	666
628	At fidee catholicus hereticum facit	668
629	Patriarcham Constantinop.	668
639	In balneo necatur à coniuratis.	668
640	63. CONSTANTINVS Progonatus id est, imberbis, Imperat Catholicus; se Papæ submittit: silentium indicit	668
641	Monothelitis.	672.
641	Cultor B. Virginis est tutantis Con- stantinopolim contra Turcas septenni obsidione.	676.
643	Turca petita pace pedit ei tributū.	678.
	Laborat pro concilianda Ecclesia.	Resti-

Restituit Romanis liberam electionem Pontificum Roman. suosque filios dat Papa Benedicto I I. & moritur.

Anno
Christi
nati

685

64. IVSTINIANVS II. Junior Imperat puer: Barbari p. ndere ei tributum petunt.

685

Corruptus dolose agit cum Papa: luitque barbaris fœdera rumpentibus.

686

Quinti sextam Synodum Erraticam tuetur contra Papam, quem ut approbet iubet cogi, aut capi: sed excommunicatur.

692

Exosus est populo, alium Imp. optanti.

693

A Leontio captus, naso truncatus relegatur.

694

65. TIBERIVS Absimaris ab exercitu in Arabia acclamatur.

696

Nititur euerte e electionem Papæ: sed potius inde roborati.

701

Capitur cum Leontio ab Iustiano I I. seipsum voto facto, restituente; autorem Erraticæ Synodi exccatum mittente Romam. 703. 704. Occiditur à Philippico

REGES ITALIÆ Longobardorum.

16. ADALWALDVS regnavit decennio vsque ad annum

621

17. ARIOWALDVS Arianus vsq. ad

637

18. Rotaris vsq. ad

653

19. Rodualdus vsq. ad

658

20. Aripertus vsq. ad

660

21. Gundipertus vsq. ad

662

22. Grimbaldus vsq. ad

670

23. Garibaldus vsq. ad

674

24. Pertaritus vsq. ad

692

25. CUNIERTVS Catholicus.

704

Concilium Sæculi VII. Papis conforum.

Oecumenica Synodus VI. Constantinopolitana, ducentorum nonaginta Patrum, anno 680. celebrata contra Monothelitas, sub Agathone Papa, & Constantino Pogonato Imperatore. Prouincialia passim plura.

SS. Patrum, & Doctorum Concordia sub Papis Sæculi VII.

HESYCHIVS siue Hsychius, Episcopus Hierosolymitanus, æqualis S. Gregorio ad quem dedit epistolam 40. li. 9. in Registro. Scripsit in Leuiticum ex Visione S. Hieronymi: vixit sub anno 601.

S. SOPHRONIVS Episcopus Ierosolymitanus, vixit sub Honorio PP. & Heraclio Imp. initio hæresis Monothelitarum contra quos pro fide orthodoxa fortiter stetit. Scripsit ad Sergium Papam in Synodo VI. Obiit an. 634.

IOAN. MOSCHVS, seu Euratus, scripsit ad S. Sophroniū Pratum spirituale, citatum in Synodo V.

LEON-

LEONTIVS vixit sub *annum* 630. scripsitque vitam S. Ioan. Eleemosynarii, citatum in Synodo II. Nicæn.

IONAS Anglus sub *annum* 630. scripsit vitam S. Columbani Apostoli Angliæ, Galliarum & Italiae.

S. ANTIQCHVS Monachus sub *annum* 614. vsque ad 630. scripsit 129. homilias.

S. ISIDORVS Junior Episcopus Hispanensis, Carthagine oriundus fuit. Futuræ indicium sapientiæ se dedit examen apum, in cunis circum infantis os obuolitans.

Puer tamen ob ætate tarditatem, & orbitionis metu è paterna domo profugiens, dum per agros erraret aspectu pitealis funis vsu attriti, monitus naturam vsu vincit, reuertit domum; Leander eum conclusum studijs applicauit; sicque coactus necessitatem vertit in virtutem scientiæ, mirificeque profecit, sic, vt Leandro mortuo succederet. Sub eo celebratum est Conc. Hispanense II. confudit, contuditque hæresim Acephalorum.

Idem præfedit Concilio Toletano IV. *anno* 633. vbi datum ei negotium, vt elucubraret Missalia & Breuiaria Hispanicae Ecclesiæ. Gessit Episcopatum XL. annis inclytus miraculis. Deliberatum fuit à Bonifacio VIII. essetne inter Doctores Eccles. præferendus S. Ambrosio, an quintus ijs adiciendus.

IOAN. CÆSARAVGVSTANVS Episcopus, integritate, eruditione, & ingenio beneficia egregius scripsit de ratione Paschatis celebrandi; vixit *an.* 630.

S. ELIGIVS Episcopus Nouiom-

sis, scripsit hom. 16. obiit *an.* 665. Mater eiº grauida visa sibi videre aquilã supra lectulum volitare, seque tertium inclamare; omen nobilis virtutis.

Sub preciosis vestibus gerit cilicium in aula Dagoberti Franciæ: monasterium Solenniacum extruxit, aliudque Virginum Parisiis.

Claret miraculis. Antuerpienses & Flandros conuertit ad Christum.

S. MAXIMVS Abbas & Martyr, patria Constantinopolitanus, genere illustri, *anno* 640. inualescente Monothelitarum hæresi reliquit aulam, monachum professus fidei acerrimum præstitit defensorem, Honoriique Papæ: & Pyrrhum Episc. Constantinop. publicam disputatione confudit; ideoque eiantem Romæ Monothelismum, *an.* 645. Constans Imp. *anno* 656. tentauit eum per legatos, qui suasionibus, minisque inducerent ad subscribendum Typo seu Ecthesi; verum is remittit eos ab hæresi conuersos.

Alijs iterum missis perinde effecit nihil, nisi vt conuicti confusique eum traderent satellitio in exilium asportandum. Inde Constantinopolim retractus *an.* 657. calumnijs pluribus appetitus insons dire diseruciatur, finitque martyrio tertium exul.

S. LIDEPHONSVS Episc. Toletanus olim discipulus S. Isidori, sub Eugenio Episcopo fit Diaconus, dein sæculo renuncians constructo monasterio Monasticeu proficetur, fitque *an.* 657. ex Abbate successor S. Eugenij. Ipso cum Rege precante ad sepulcrum S. Leogadiæ Virginis tumulus ebullijt, sarcophagi operculum, vix 30. viris mobile,

ultrò se pandit, ac S. reliquias ostendit. Varijs claruit miraculis, eximius Deiparæ cultor.

Intranti templum ad Matutinas id diuina luce coruscavit: accedens, aram Parthenicam conspicit. Deiparam in sella: quæ sic ad eum inquit; porrecta ei sacerdotali veste; Accipe, quod è thesauro Filij tibi munusculum trado, quo in nostræ vtaris festiuitate.

Me decorans laudibus dignus honore tali est. Dixit, & subumis abiit. Vestis miræ subtilitatis ac candoris in ecclesia Toleti asseruatur. Obijt an. 677.

S. IULIANVS Episc. Toletanus anno 680. scripsit contra Iudæos, & Prognosticon extremi iudicii: obijt an. 680.

ANASTASIVS Episcopus Nicænus sub annum 680.

SIMON METRAPHRATES. &c.
ADHELMVS. &c.

Dogmata Ecclesiæ Romano-Catholicæ, Nouatoribus contraria, Sæculi VII.

Exempli gratia.

I. *Missam esse Sacrificium* asserit hoc æuo *Seuerus Alexandrinus* in *Missâ Isidori*, de diuinis officijs. Et *Ioannes Casar Augustanus* de Ecclesiasticis officijs.

II. *In Eucharistia verum esse Corpus Christi* asserit *Casarius* homilia 5. *Isidorus* de Officijs, vt citat *Augustinum* lib. 6. *Originum* cap. 18. *Seuerus Alexandrinus* in *Liturgia*.

III. *Iustificacionem, & bona opera* docet

Casarius homilia 2. 4. 12. 15. *Isidorus* lib. 2. de summo bono, c. 2. & 5. *Adhelmus* epist. ad Geruntium.

IV. *Baptismum paruulorum ac Ritum illius* docet *Concilium Tolet.* IV. c. 5. *Isidorus* de summo bono c. 23. & lib. 6. *Ety. molog.* c. 18.

V. *Confessionem & Absolutionem sacramentalem* docet *Isidorus* l. 6. *Originum*.

VI. *Confirmationem per Chrisma* docet *Seuerus Alexander* in *Rituali*, *Isidorus* l. 6. *Ety. molog.* c. 18.

VII. *Purgatorium, & Orationem pro defunctis* docet *Isidorus* l. de *Offic.* *Casarius* Arelatenensis: *Seuerus* in *Liturgia*. *Metaphrastes* in *historijs Sanctorum*.

VIII. *Inuocationem Sanctorum* testatur *Seuerus* in *Liturgia*. *Ildefonsus* in *Virgine*. *Metaphrastes* in *Vit. Sanct.*

IX. *Imagines sanctorum* asserit *Concilium Oecumenicum VI.* *Constantinop.*

Hæresiarchæ in Sæculo VII. dissoni Papis.

MONOTHEITÆ, sic dicti, quod vnam voluntatem & vnam Operationem Christo tribuerent, ortum repetunt ex Ægypto inde ab anno 535. quando ab *Seuero Pisidiano*, sed *Apocrifario Constantinopolitano*, complures sunt hæreses progressæ; (de quo superiore sæculo.) Cumq; iidem nati ab eodẽ sunt *Monophysitæ*, qui vnam naturam Christo assignabant:

Tetradite, *Theopaschite*, *Apharodocite*, qui à dogmatib. tunc confictis môstro-

sis monstrosa nomina sunt fortiti, vere impleto isto: *Ila. 29. Concurrere factam Aegyptios aduersus Aegyptios. &c. & dirumpetur spiritus Aegypti in visceribus eius. &c.*

Anno 633. emerfit in publicum latens haecenus haeresis Monothelitarum, auctore CYRO Episc. Alexandrino, conante, seu fingente se cunctos Aegypti haereticos Romanæ iuncturum Ecclesiae.

Itaque coacto Alexandriae Concilio decreuit, vt duæ in Christo naturæ agnoscerentur: duarum autem Voluntatum ac Operationum nomina silentur, coram loco *Vna tantum Virilis Dei Virilis Voluntas & Operatio* diceretur; Quò sic vnitarum in Christo naturarum differentia tolleretur, quam Apollinaristæ, Eutychniani & Nestoriani tollebant, vnam asserentes Voluntatem: Eri diuersa ratione. *Apollinaristæ* quidem eo, quod Animam intellectualem in Christo non ponerent; sed *Verbum loco anima*: vnde, cum Voluntas sit in ratione, humanam Voluntatem negabāt in Christo.

Eutychniani, quod vnam in Christo naturam cõpositam fingerent; Nestoriani eò, quod Vnionem DEI & Hominis factam duntaxat secundum Affectum & Voluntatem putarent; vnicam in Christo voluntatem consequenter statuebant.

Cyrus sibi Sergium Constantinopolitanum, ad noua pronum, iunxit: itemque Heraclium Imperatorem, &c. de quo *in Variis*.

At Honorius Papa haeresin anathematizauit.

Vide & in Sancto Seuerino PP. supra.

MAHOMETES patre Iudæo natus apud Homeritas in Arabia felice, anno 630. camelariã exereuit seruus serui apud viduam copiosam: Sed ingenio vafer, diu pastor camelorum, post heram duxit vxorem Tadiam. Profectus in Palaestinam ab vtriusque, Christianis, & Iudæis, aliquid hausit & confudit, nūdinationemque exercens à dæmone obsessus comitali sæpius morbo concidit: vnde se prophetam dictitabat, qui conspecto Gabriele Angelo familiari ista pateretur.

Ita & mœstam ex infelici pudendoque matrimonio vxorculam nobilem vnde seruitium solabatur, & plurib. imponebat, Tadiam tamen consulebat monachum Arianum, isthuc relegatū: qui confirmabat eum solere prophetis angelum fieri aspectabilem, patrique talia. Sic persuasa persuasit multis; ipseque vafer confinxit alia atque alia, quæ diuinitus accepisset.

Fortè tunc reuertenti Heraclio, Persarum Victori occurrens laudes victoriales accinuit, edoctus eas à monacho dicto: simul petiuit terram ab Victore camelis pascendis; & obtinuit.

Quia vero circumcisionem obseruabat, Iudæi Messiam credebant, decem proceres mittebant ad eum sancte obseruandum; quæ tamen deleruerunt, quod immundã camelinã veleretur: at non destiterunt eum contra Christianos extimulare.

Finxit is, *paradisum delicias gula ventris que affluentem, ijsque potituros qui aut hostem*

hostem occidissent, aut ab hoste caderent. Polygamiam permisit.

Quo vniuersos traheret, ex omnibus sectis aliquid accersuit; à Iudæis Circumcisionem, & à Suilla abstinentiã: à Christianis Christi cultum, sed cum opinione Ariana, Nestoriana, Manichæa:

1. *Ut Christum esse Dei Verbum & Filium: sed creatum & seruum, ex Maria sine semine natum:*

2. *Capti Vmbra Iudæos crucifixisse, non Ipsummet.*

3. *Interrogatum, in caelos digressum, à Deo num se Filium Dei dixisset: negasse: sibi in extremo iudicio dandas paradisi clauis.*

Fatum asseruit, destinans homines ad bonum, seu malum.

Ab Ethnicis sumpsit cultum astri *Cubar, seu Luciferi, & Luna.* Veruit instituta sua disputari.

Fabellas 113, deridiculas affinxit.

Inaudita brutis animalibus prædica-
bat: homines arma in hostes sumere per-
suasit.

Occiso primum fratre Imperatoris
Heraclij, domino terræ istius, apud Da-
mascum Syriæ Sedē regni posuit, mox-
que totam sibi Arabiam concilians: Psal-
mos composuit vitulæ rubræ, Araneæ
muscipulæ, vpupæ & ranæ: vxorem al-
terius appetens rapuit, viro resistere pro-
phetæ non audente; exinde polygami-
am prædicauit.

Prædixit se mortuum fore per Ga-
brielem resuscitandum die tertia. Ergo
mortuum custodiunt: à terrum foetente
diffugiunt; fingunt discipuli angelum
fugisse præsciam vigiliarum: deserti la-
tus cum exedissent canes, sepeliunt re-
siduum: Vnde quotannis canicidium

obseruant. Homeros discipulus sepul-
cri custos, vt adoretur, multis persuadet:
Inq; posito ei templo duos inter magne-
tes sublimis ferrea tumba pendens, vel
ut, miraculo maledicta hodieque asser-
uat ossa; quò frequentissima ac difficilli-
ma feruet peregrinatio, publicis aduati-
ri sumptibus consueta.

V A R I A

Testimonia Fidei historica
in Sæculo VII.

ANNO DCI. S. Gregorius edic-
Constitutum de Monachorum Exem-
ptione & Immunitate; Cardinalium
toto Collegio, libertati congaudente.
Statuta vero monasticum, vt annis præ-
teritis sæpius, ita & hoc æuo plurimis al-
lustrauit Deus; testibus S. Gregorij Dia-
logis. Vt Romæ in S. Andrea cœnobio.

Frater iunior empter, quid æris sceler-
uans, clam obsidetur à cacodæmonis
furit.

Dimissus ab hoc percunctanti, nunc
quid proprij oculuerit, negat: arreptus
denuo quatitur: sicque octies interro-
gatum, negantemque octonis interval-
lis contigit & diuexari, & à spiritu dimi-
ti, donec demum fateretur: simul & om-
nino arceretur Satan.

Alius ibidem fugere è monasterio
decreuerat: & ecce, a pertis oculis cæca-
tus & exsensus tremit, vociferatur.

Ad aram S. Andrea depositus à fra-
tribus, pro eo deprecantibus, sibi reddi-
tur; culpæque dicta ait: Senex in me di-
lani-

laniandum immisit atrum canem: sed quidam monachi interuenientes senem pro me sunt deprecari.

Alius fugam meditans oratorium S. Andreæ prius inuit, & obsidetur: exiti: & liberatur: idemque ex hoc euenit, quoties intrasset ædem, & exiuisset. Cum autem fratres collecti triduoano cum ieiunio pro eo supplices orassent, exorarunt. Liberatus affirmabat, S. Andreæ seuerè eū increpasse. Duos alios fugá lapsos, adque Salariam viam in cryptis abditos insequuntur vesperi fratres equites, quorum equi, ut ad cryptas vi nulla vel arte mobiles & fixi steterunt, illi descensione factâ cryptarum aditus, saxis obstructos, aperiunt latentes repertiunt, in miraculo & gratiam Dei, & culpam suam agnoscentes.

S. Gregorius iubet S. Augustinum in Anglia idolorum fana mutare in ecclesia, per aquam lustralem expiata. In dedicationibus conuiuari sub tētorijs ex ramis circa tēplū: quod alias cōsueissent epulari de victimis boū.

ANNO DCII. S. Sabinus Martyr auertit plagas aetela ab Ariulpho Rege Longobardorum ethnico, in prælio quo vicit Romanos & subegit Italiam.

Scire volenti quis tam fortiter se propugnasset, dicitur: Te fortius propugnauit nemo.

Ducens præter ædem S. Sabini, visa eius inibi statua ait: hic ipse est propugnator mei.

Nimirum Patronus Christianorum vertitur ijs peccatoribus in inimicum. Ast & ipse Rex, quia ingratus, anno in secuto perijt.

AN. DCIII. Dum in cæteris Mauritiij Imp. amicis Georgius Cappodox ad Phocam duceretur plectendus, vincus inuisit S. Theodorum Siceotam; qui & in fontem animat, & S. Eucharistiam daturus cum solui iubet: nolentibus custodijs, dum ei S. Hostiam porrigit, vincula vltro soluta cadunt.

ANNO DCIV. S. Gregorius vixit. Cui ad aurem columba appingi assollet; quod, teste Petro Diacono omnia dictante S. Spiritu scripsisset. Maleuolis enim Scripta ipsius in focum abiectionis, Petrus sese obiecit isto cum pacto: *Si post iuramentum, quod omnia inspirante Deo scripserit, moriar: verum me intrasse scietis: Si superuixerero, me cum libris eius comburite.*

Ergo in vmbone iurat, & obit.

Traiani animam ab inferis reuocatum precibus S. Gregorij, fabula est euidens.

In Anglia duo cogit S. Augustinus Concilia. Prius ob Britones obstinate Quartodecimanos; cætera Catholicos.

His præfracte corrixantibus ait S. Augustinus: Adducatur æger: ab vtra parte sanabitur, vera illius fuerit sententia.

Cæcus adest; quem ij sanare nequeunt; sanat S. Augustinus: cui assentiuntur cæteri: Simul orant quò plures adducant, alterum indici Concilium, quod soli gentis morem nequeant antiquare:

Ad illud dum tendunt passim, anachoretam prius consulunt, num Augustino assentiantur tuto?

Si, inquit, vobis Concilium initu-

ris assurrexerit, tunc ut miti ac humili assentire.

Eo non assurgente, omnes fremere, occlamare. Quibus ille hoc tantum: *Quia pacem à fratribus non vultis, bellum ab hostibus patiemini.* Fit. Rex Angliæ irruit in Britanniam, cadibusque flammisque miscet omnia. S. Augustinus diem obit. Similia ab Saxonibus contumaces Schismatici perpetuantur Scoti.

AN. DCVI. Phocas Imp. Cyriaco Episc. Constantinopolitano offensus, tum quod noluerit, iuxta S. Gregorij monita, proque iure debito, abstinere titulo *Vniuersalis Episcopi*, fretus Mauritio: tum quod vxorem Mauritij, ad templum confugam, ad necem tradere sibi noluerit, nisi promissa ei in monasterio victuræ securitate; decretum edit: Solum Romanum Pontificem esse, dicique oportere *Vniuersalem*. Hinc Nouatores hodierni calumniatur, à tyranno datam primum stabilitamq; Ecclesiæ Rom. prærogatiuam: cum eam habuerit inde à Christo, Euangelij, orbisque totius consensu.

ANNO DCVII. Bonifacius IV. PP. concedente Phoca, dedicat Pantheon in Ecclesiam *Deiparæ*.

Dum Sanctus Theodorus Siccota Phocam adiret, agrum sanaturus, occurrentis supplicationis in via *crucis concuti sunt vise*; quod omen quale foret percunctanti Episcopo Constantinopolitano respondit Sanctus Theodorus; Portendit hoc defectio-nes à fide, barbarorum incursiones, cades, orbisque seditiones.

Episcopus rogans, oret pro se, ut ante moreretur, quam fata eueniant; is ait:

simul nos in cælis videbimus. Deum factum: obit Episcopus.

ANNO DCVIII. Successor Sergius item precesorat Sancti, ut præficeret benè: At demum euadit in auctoritatem Monothelitarum.

Eulogio Episcopo Alexandrino per visum apparens Sanctus Leo PP. gratias agit, quod epistolam eius de *Vniuersali hypostatice* scriptis defendisset.

ANNO DCX. Ab Phoca sibi metuens gener eius Priscus, scribit Prætori Africæ, ut filium suum Heraclium cum exercitu mitteret in Phocam.

Heraclius in Africa salutatus Imperator, secum in tutelam assumit *Sabatris, & Deiparæ Beate Virg. imagines*; venit nauali prælio Phocam; membris truncatatum cum exurit populus.

Idem Crispum, in Cappadocia rebus nouis studentem, clericum esse cogit. *S. Ioan. Eleemosyn.* fit Episc. Alexandrinus.

Sebertus Rex Angliæ Londini Sancto Petro templum posuit; deditque Melitum Episcopum: qui Romanum tendit seiscitatum, an sit consecrandum: nã pridie, quã dedicare illud tuerat, noctu Sanctus Petrus, habet peregrini, pacto nauo trans Tamarum transmissus à piscatore, ab innumeris Diuorum stipatus omnes ritus dedicationis obierat, sparsis cineribus, delictisque crucibus circum muros, et solennibus cunctis obseruatis; Rursum flumen transiens Apostolus ait piscatori; Quos iussu meo cepisti pisces, habere tibi pro nauo pacto; maximum tuis his affer Episcopo; & ecclesiam me dedicasse dicito; tantum ipse solennia

Missâ patret. Tu autem in Domini-
caneu pisceris; & nunquam tibi poste-
nisque tuis copia piscium deficiet.

Ex hisce quidam in piscium decimis
fraude facta, capere nullos vitra valuit,
donec confiteretur fraudem.

ANNO DCXIII. Mellito Chri-
stianos communicante, Eadualdus
Rex Angliæ ethnicus, apostata, per
iocum & sibi panem album dari iubet;
negantem expellit. At mox ab Genuis-
sus victus luit.

ANNO DCXIV. Cosrhoes
Persarum Rex captâ Ierosolymâ Chri-
stianos minimo diuendit Iudæis, eos
trucidantibus plures, quam nongen-
ta millia; Zachariam Patriarcham
cum SANCTA CRUCE, abdi-
cuit in Persiam, eademque cum reue-
rentia asseruauit, in quâ illam re-
perit Ierosolymis custoditam, ac cul-
tam.

ANNO DCXVII. Heraclio
per legatos pacem perenti ea annuit
condicione; Si per vniuersum Impe-
rium *negetur Crucifixus, & Sol adore-
tur.*

ANNO DCXX. Imperator
ergo ad bellum se parat sacrum; quo ab
ecclesiis pecunias contrahit, S. Va-
sis etiam diuenditis; post omnia reddi-
turus.

Niceta Patricio thesaurum ecclesiæ
Alexandrinæ rapiente inuito Sancto
Ioanne Eleemolynario; huic *vasa mel-
lis in purum putum vertuntur aurum;* quo-
rum vnum transmittit Nicetæ; & ob-
dormit.

In tumultum inferendo Episcopo.

rum corpora duo cedunt loco, medium
que recipiunt.

ANNO DCXXI. Heraclius altera
Paschatis atratus ac prostratus in tem-
plo se, filium, Urbem, Imperium, *ex-
ercitumque DEO ac Deiparæ commendat;*
imaginem Seruatoris, diuinitus pictam
tenens, se iuramento facit parentem
militum; quos & filios suos appellat;
vincitque Persas.

ANNO DXXII. Costroen pro pa-
ce supplicem totâ profugat Persiâ vs-
que in Mediam, cæsis vitrà 40000. ad
50000. captiuorum dimittit. Irruens
in Persiam exercitus, æstu fessus, fra-
ctusque miraculo *rescitur de calo,* dum
sol rore coacto persusum quasi redani-
mabat, sæpius victorem.

ANNO DCXXV. Vltima tentans
Costoes Duce Sarbara barbaros inmit-
tit in Constantinopolim; Heraclius
fratrem submittit; dum signa commit-
tunt is cælo vtitur sereno, Persas *gran-
do subitus* obruit, obterit; reliquos Chri-
stianus cædit, delet.

Dux Sarbaras fugâ saluus, Hunnis,
id est, Auaribus sumptis in auxilium,
obsidet Constantinopolim terra mari-
que; obsessis interim Deo Deiparæ sup-
plicita continua ducentibus.

Ergo die decima ita soluitur obsidio:

Persæ mane primo *Reginam,* ex vrbe
prodire visam cum instructa acie,
ducereque in hostem; at castris & a-
ciei proximam declinare; hinc Persæ in-
quam irruere, persequi; sed mutuis se-
se ictibus concidere, disparente cum
copijs *Regina cæli.* Dux cum naualibus
effugiens orra tempestate, plurimos
vndis haustos desiderabat.

ANNO DCXXVI. Heraclius intra Persiam cum Razetis Ducis gemino exercitu congressus, iunctis sibi Turcis, cædit vtrumque; nec pluribus suorum, quam quinquaginta desideratis. Nimirum, nunquam ille prælium inibat, nisi *Despara Virgine solemniter inuocata*. Quare & huic aurea Razetis arma dat, dicat.

Eduinus Rex Angliæ dum tardat fidem Christi suscipere, ab immisso in eum Regis Saxonum sicario ense ictus venenato, per medium sese obijcientis corpus ferui, moræ pœnâ expendit. A vulnere precib. S. Paulini perfanatus bello, vincit Saxonem; Simul de vxoris facillimo partu latus, se Christianum fore promittit. Dum iterum moras struit, omnia conatus metiri intellectu, S. Paulinus Episcopus spiritu docetur de oraculo, quod olim Regi factum erat de sua conuersione; eratque tale.

Eduinus Rex Anglorum Borealium duxerat Edilberti Cantuariorum Regis filiam Catholicam ea conditione, vt fieret Christianus: S. Paulino eum catechizante; at lapidem: filiam ei precibus sanantem; at nequicquam. Eduinus sibi ab Edelfredo metuens sponte exulat apud Redualdum; emptum ab Edelfredo, vt obtruncaret illum. Sediti igitur mæsto apparens ignotus regnum ei spondet, si Christiana sacra susciperet: quo se velle respondente, is imposta manu capiti eius tantum ait: *Hoc tibi signum erit*. dixit, fugitque ex oculis.

Vxor Redualdo persuadet, ne Eduinum occideret; quin vi & armis defenderet.

Fit, regnoque restituit. Adhuc cunctatur Christum profiteri; S. Paulinus,

accepta reuelatione, ad eum ingreditur; impositaque capiti manu ait: *Nostin hoc signum?* Conterritus affirmat; ceditque Deo, cum Anglia tota.

In Italia Adalualdus Rex Longobardorum toxico dementatus eicitur regno ab Arianis, suffecto Riualdo Ariano. Hic obuius Blidulpho inquit: De Columbani monachi est ille; saluatus nos resalutare nolet. At saluanti aiebat, *optarem salutem tuam, si desereres seductores S. Trinitatem in Vnitatem negantes*. Progesus Rex, Pro, exclamat, ad eo nullus mihi ex vobis, qui istum noctu mactet: Ergo satelles eodem vespero in platea excepto confringit caput, totumque coctum pro mortuo reliquit.

At à prætereuntibus dormire creditus excitatur; ab itaque illæsus.

Percussor à dæmone obsessus fatetur parricidium.

ANNO DCXXVII. Cosroes, S. Anastasio cum 70. alijs martyrio coronatis, S. Crucis prædicatoribus, vt Cant profugus agitur: minorem coronaturus filium à maiore trucidatur, cadaveri quinque diebus exposito illudatur.

Zacharias Episcopus cum Arianis captiuus & Sancta Cruce, per triumphum reducitur Constantinopolim. Occurrente Clero cum populo gerentibus palmas, lapides, cantumque; fluctumque miscentibus; Syria & Palestina Imperio adijciuntur.

AN. DCXXXIX. Heraclius per septenni bello profligato feliciter, acturus Deo gratias S. Cruc. reportat Ierosolim. Vbi ad Caluariam Crucis baiulus tendens intra portam sistitur immobilis.

Zacharia monente factum ponit, utque plebeus humeros Cruci supponit, & recta procedit. Restituta S. Cruce festo *Exaltationis* instituenda fecit initia. Per Orientem exinde peregrinans, Edessæ ademptas Nestorianis Ecclesias dat Catholicas.

Hactenus felix Heraclius Imperator. At infelix idem, dum se rebus miscens religionis, Imperium perdit. Videns enim Orientem dissidere Nestorianis, Eutychianis, & Apollinaristis, Sergio Episc. Constantinopolitano instigante, omnes in vnam ducere sententiam conatur, assertor *Vnius in Christo voluntatis & Operationis*. Vnde Monothelita dicti.

AN. DCXXXIX. Machometismus increuit: (vide in Hæresiarchis:) seq; armis confirmavit, dum Heraclius positus armis Theologiam perscrutans fit sus Monothelita. Intereaque simul Arabes irruunt in Imperium anno 631.

AN. DCXXXII. S. Amandus Episcopus Traiectensis; at exul Tornaci frustra intercedens pro suspendiario, suspensum deponit, excitat mortuum.

AN. DCXXXIII. Haumar, post Machometum tertius, vincit Heraclium, ferentem secum *S. Crucem*. Ea Ierosolymis asseruari fuerat; exponi septimanâ sanctâ, exosculari feria quinta ab Imperatore & viris: feria sexta ab Imperatrice & feminis: sabbato ab Clero: Mirifice fragrare, ex quo nodis oleum exsudare solebat.

Cyrus Episc. Alexandrinus Heraclii iussu cogit *Concilium Alexandria*: in quo exclusum est *omne Monotheliticum*, præ-

textu hæresiū trium Nest, Euthy. & Apoll. reconciliandarum; additaque est iis quarta. Cui primus reclamavit S. Sophronius Episc. Ierosolymitanus, fraudem aperiens literis ad Concilium datis. Hæc Sergius mittit ad Papam sum suis, sententiæ catholicæ, ut suæ, explicatoriis; quas Papa, ceu Catholici viri, subscriptione dignatur. Sed fraudis edoctus ab Sophronio, silentium indici Nouatoribus rogante, indixit. Paruitq; Sergius hypocrita. Vnde quiddam visum male, cū Sergio hæresios damnato dānandū & Honorium PP. fuisse. Male, inquam: Nam & S. Sophronius idem, quod Papa, sentiens, parem incurret damnationem. Deinde primum autor Monothelismi variauit instabilis.

S. ISIDORVS igitur instat, ac impetrat indici *Synodum Toletanam IV. Generalem*: In quam Hispaniarum Rex ingressus primum supplex cum lacrymis petit pro sese preces Episcoporum: Deinde hortatur, ut in ordinanda *Officia Ecclesiastica* incumbant; doctrinam fidei contra Nouitatem definiant, & Ecclesiasticam ordinent disciplinam.

AN. DCXXXIV. Heraclius Monothelita factus infeliciter gerit rem: cuius exercitus 80000. cæditur à Sarcenis; qui Catholicus cum paucioribus Persiam subegerat, & Phœniciam Ægyptum Cyrus Alexandrinus redimit: 200000. aureorum pactis annuorum: & tamen eam dein vi capiunt, ac inhabitant.

S. OSWALDVS Rex Anglorum cum paucis immensas Britonum copias profligat; sed prius ad erectam sub dio-

Crucem se, suosq; precibus commendarat. Victor omnem eliminat idololatricam: adque Crucem Deus morborum largitur petentibus confanationes.

ANNO DCXXXV. Saraceni Ierosolymam obsident: in Syria Romanum exercitum delent totum; in penam theologizantis Imperatoris hæc. At Guifi, (Saxones sunt Occidentales:) Christi fidem amplectantur, per Episcopum Pyrinum, à Papa missum.

Hic baptizato Rege, profecturus maridum ab festinantibus nautis vrgetur Sacrum Missæ abfoluere, ex festinatione pallam obliuiscitur. Prouectus à terra longius in emor, excensione facta, sicis per vndas pedibus reuertit, recipitq; pallam. solebat enim iter faciens, in ea S. Eucharistiam ferre secum assumtam.

ANNO DCXXXVI. Haumar Dux Saracenorum capit Ierosolymam; quã tenuerunt Saraceni ad annum vsq; vndecentesimum supra millesimum. Ccepit autem eã ab S. Sophronio accepta conditione, vt Christianis liceat secure sua Diuina patrare. Obiit S. Isidorus, subit hæreticus; qui degra datus fit Saracenus.

Montanus Episc. Toletanus toto Missæ tempore prunas cãdentes in sinu fouit, illæta veste, ad castitatem calumniolè accusatam, probandam.

AN. DCXXXVII. Saraceni occupat Antiochiam, Alexandriã, &c. obtinentque ad ann. vsq; 1098. Solum Reliquiã sunt in Occidentem exportatã: In quibus & S. Ignatii erant.

AN. DCXXXVIII. *Concilium Toleta-*

num VI. Oecumenicũ sanxit, Reges Hispaniã in auguratione sua dicere iuramentũ debere, se se Catholicã fidẽ detenturos: huic cognomẽ acceperunt Catholici.

AN. DCXXXIX. Heraclius, hæc dementatus, suã edit *Ecthesin*, id est, Propositionem de Fide vnus voluntatis & Operationis in Christo. Simul mittit ad S. Seuerinum iam electum Episcopum, quam adprobet, si confirmari velit. At reprobat, damnat, obitq; ex dolore status in Imperio infelicis.

AN. DCXL. Ioan. Papa IV. cum Concilio, totaque Africa damnat *Ecthesin* Heraclianam, & sectarios: docetq; Honorium PP. non pariter cũ ipsis vel assensum esse damnationi. Quo teritus Heraclius, negat edictum *Ecthesios* esse suum; sed demortui iam Sergii: idque edicto quod, troque in orbe Orientis & Occidẽtali, promulgat. Neque dũ tamẽ habendus est pro Catholico. Obiit

AN. DCXLII. S. *Oswaldus* Rex Anglorum, in prælio contra Britones cadens ait: *Deus miserere animarum.* Pulsus, vbi corruit, potus sanat morbos.

AN. DCXLIII. *Haumar* Rex Saracenorum Mahometo ponit Basilicam, sed ea corruente sepiusque inuadente, causam percundanti responderunt Iudæi; Crucem in templo oblatum illi oppositam stare: quare eam deturberet vt persuasere, instauratum opus vastam mole sua stat. Cont. nuoque & omnes circum Cruces iussu barbari sunt excisæ.

AN. DXLV. Pyrrus Episc. Constantinopolitanus Monothelita ab S. Maximo Abbate & Martyre in publica disputatione conuictus, palam reuocat hæreticim:

resim; penitentiæ, Confessionisque libellum offert Papæ, in Romanæ Ecclesiæ communionem recipitur solenniter; hæreticis nequicquam calumniatibus esse coactum, confictam quoque vulgantibus epistolam S. Maximi ad Pyrrum, *Tres voluntates in Christo asserentem*. Contra quam S. Maximus scribit apologiam.

ANN. DCXLVII. Dagobertus Rex Franciæ concedit fatis. Eum Ioannes eremita Syriæ, (velut ipse visitanti eum Præfecto Pictaviensi narravit.) eadem, qua mortuus hora fuit, per reuelationem vidit ab dæmonibus per mare rapari: Sed *inuocantem Sanctos Martinum, Dionysium, & Mauritium ab iyslem eripit*, inque cælum subuehi canentibus: *Beatus, quem elegisti, & assumisti Domine; habitabit in atrys tuis*. Hos ille Tutelares semper coluerat; his ornatissima templa collocavit, dotauit.

ANNO DCXLVIII. Constans Imperator, suafu Pauli Episcopi Constantinopol. se Catholicum simulantis, euulgat *TYRVM*, id est, Edictum de fide vnus seu Plurium voluntatum Christi esse silendum: scilicet in gratiam Præfecti Africæ, qui admissis Turcis iam rebellabat Augusto.

At Papa Theodorus V. Typum cum sectarijs anathematizabat in Concil. Lateranensi. Interim Turca post raptam Africam, Imperiũ eripit & Cyprium.

ANNO DCXLIX. Sanctus Martinus Papa celebrat *Concilium Lateranense*, 105. Episcoporum, *contra Typum & Monothelitas*. Tunc nullus toto Oriente Catholicus erat Patriar-

cha: missusque in Italiam Olympius Exarchus ab Imperatore fuit, qui Typum publicaret, perque Longobardos Arianos quateret Italiam, turbaret Concilium.

Prohibitus autem per vim Papæ, valuis affigere Typum, dolum molitur: subornat spatharium, qui percuteret Papam, ipsi Communionem porrigentem.

Sed cum spiculator in ictu cæcicaretur penitens Olympius exercitu liberat Italiam.

Prodit Concilium Toletanum VII. *de inuentione Moralium S. Gregorij* istud: Hos non extare dolens Taio Cæsar-Augustanus Episcopus mittitur à Rege Hispaniæ Romam eos inquisitum. Hos nusquam reperiente Papa, Taio petit ab Ostiario, orandi sibi nocte vna faceret copiam in *Æde Sancti Petri*.

Dum excubat in oratione, innumeros inter Sanctos conspicatur & *Sanctum Gregorium*, ostendentem sibi scrinium, libri condum. Amans idem Sancti Augustini, sciscitatur, an & ipse adesset? ac audit: Et vero etiam supra Sanctum Gregorium eminet.

ANNO DCL. LI. & LII. Quæ in Papam, inque Sanctum Maximum ausus Constans Imp. repere supra ex S. Martino inter Papas. *Turca & Armeniam* capiunt.

ANNO DCLX. Clodouæus frater, & successor Sancti Sigeberti Regis Franciæ, impius contrahit è templis aurea omnia & argentea, flagellante anonona

nona cum fame sæua, prætextuque elemosynæ, in egenos faciundæ. Idem à S. Dionysij corpore brachium diuulsit; ex quo pestum ire res Franciæ.

Quare ANNO DCLXII. sceleris pœnitens in Concilio monasterium Sancti Dionysii immunitate omnium donat.

AN. DCLXIII. Constans Imp. peregrinatur ad Limina Apostolorum, factoque rite Offertorio donorum ad aram protestatur, sese *Fidem Catholicam Occidentalium*, id est, *Romano-catholicam* sequi porro velle. Quocirca amplissime ab Papa Vitaliano excipitur crimina eius dissimulante; ad Ecclesiam redisse fat erat in præsens.

Grimoaldus Rex Longobardorum, bello appetitus ab Constante, quærit ex celebris sanctitatis eremita; Victorine foret? ac responsum tulit: *Iam vinces, quia S. Ioan. Baptista pro vobis orat.* (Plurima ei templa per Italiam posuerant Longobardi.) *cum autem is despicietur olim; tunc vincemini.* Rex igitur protinus eiurato Arianismo, se Romanocatholicum profiteretur, & est.

AN. DCLXIV. In Anglia renascitur *questio de Paschali die* Quartodecimano- rum: Cumque XV. luna celebrari Pascha Romæ inde vsque à S. Petro vsque probaretur; aiebat Rex: *Quia S. Petrus ostiarius est cæli, ei nolo contradici; neu me excluderit.*

Clerici & Monachi per Angliam vt Angeli colebantur; quod essent minime proprietarii aut peioris exempli.

S. Ecbertus Rex Cantuar. sæuiente vltimo peste tactus, *Vouet emendatio-*

nem vitæ, quadridui ieiunij quot hebdomadis, & quotidie se Psalterium, seu Horas Canonicas oraturum; eccleberatur peste vitamque obtinet longæ; quam clausit anno Christi 720. Ex hoc igitur se tonderi in Clericum curat, suaque omnia donat ecclesiæ, & egenis. S. Eligius in Francia viuit; obitque S. Gertrudis filia Pipini. Cuius exempla virtusque vitæ, totidem sunt Christianæ testimonia doctrinæ.

AN. DCLXV. OSVI Rex Angliæ missis Romæ legatis dona mittit ad S. Petrum, profitens se humilè filium Ecclesiæ. S. Eligius Episcopus Nouiomenfis obit. Hunc aliquando ex templo, perfunctus precebus Rex Clotarius cum fratre Theodorico, egrediens monebatur vt quoddam donum faceret ecclesiæ; negligit, sed fratre munus offerente: at protinus sua correptus febris luit. munera munit; febrisque remittit. Regina Bathildis translatura S. Eligij corpus vel mouere nequit. Regium ponere factum iussu aplo S. Eligio, cuidam ex aulicis apparere, sed id iudicare metuenti: ictus terræ visum refert, & resanatur. Regina Sibi eximie coornato sepulchro, regnoque filijs permisso, monasticen profectum inelita viæ sanctitate ac miraculis vixit.

S. Wandregilus, Dagoberti gener, cum vxore virgine virgo vixit. Vixit & S. Ildefonsus Episcopus Toletanus An. 667.

ANNO DCLXIX. Turcæ capiunt Siciliam: anno 671. Lyciam, Ciliciamque inuadunt.

AN. DCLXXII. Ad S. Audouenum Episc. Rothomagensem, peregrinatum Romam, vndique visigens oblationum

tionem auri & argenti conferuntur, quas Fideles passim vouerant ad Limina Apostolorum transmittendas.

S. Sebbi Rex Orientalium Saxonum in Anglia, petitam iam diu licentiam demum obtinet Monasticen profitemdi. In qua ita sancte vixit, vt Deus eum dignaretur, cui apparens Sanctus Petrus nunciaret, beatorum eum gloriam manere certam satis perfunctum. Turcæ ætate tota, totoq; dein septennio Constantinopolim nequicquam oppugnant, Deiparâ Virgine eam propugnante.

AN. DCLXXVIII. *Sudarium Christi* Christianissimus quidam Iudæus sublegerat, quo sancte obseruato copiosissime ditabatur. Moriturus filiis duobus dat optionem, vter diuitias suas, aut sudarium capiat ex asse. Hoc minor, istas natu maior delegit; sed opibus nunc sensim rarefcentibus, ille repente indies opuletebat; transijtq; ab hoc ad quintâ vltq; generationem; ac inde ad ethnicos: qui & ipsi ditabantur. Demum post longalitia sibi illud vendicantium, Christianorum ex Iudæis quidē, quod Christi; Turcarum vero, quod patrū ipsorum hæredes essent; appellatum est ad arbitrium Saracenorum Regem Mahuuiâ. Hic illud accēsam in piram, Christum rite precatus, iniicit: vnde veloci raptu euolans in aere summo per diu volucritabat, dum se in sinū Christiani demitteret, summa populi cum veneratione, & applausu: Pedes lōgum erat octo.

AN. DCLXXIX. Agatho Papa mittit in Angliam Theodorum Archiepiscopum, qui Cantum, Ritus Romanos Clerum edoceret. Idē duos Angliæ Re-

ges, prelio seuo expertos, reducit ad pacē. Eo in conflictu cecidit adolescēs Imma, mortuo similis diem noctemq; vnâ cætos interiactu: demum emergēs obligatis à se vulneribus dum abitu parat, capitur ab hoste, dissimulataq; nobilitate se rusticū profitetur. Fit nexus: at vincula identidem ei excidere. Frater eius Tūnam Sacerdos similem ipsi humarat, animamq; Deo, litatis rite pro ea sacrificijs Missarum, cōmēdabat, atq; iildem eum horis enecti vinculis contingebat: Comite, quid rei idesset, non capiente; nec signa magiæ comperiente, in captiuo diligenter examinato. Qui & ipse diu multumque miratus, demum ait; Est germanus mihi Sacerdos, qui me occisum rebitur, sacrificijsq; opitulari studebit. Iamq; familia mores vultumq; Imma obseruarunt sic, vt altioris eum indolis esse, quam vulgatis, suspicarentur, Comes solum examinat: agnitum sibi agnatum esse, Londini vendit in seruū Frisoni. Neque ab hoc vinciri valebat, præsertim horâ, qua Diuina pro ipso litabantur. Miraculum illud obtinuit ei redimēdi sui licētiâ. Datoq; lytro reuersus ad fratrem cōperit id, quod erat; horis Missæ sese euinculari contigisse.

AN. DCLXXX. *Synodus Generalis Romæ, 125.* Episcoporum, celebratur contra *Monothelitas*: in deplorāda doctōrum virorum ac concionatorum inopia. Ex huius Concilii Symbolo Græci dolo malo eraserunt illud, *Filioque*.

Diva pestis sæuit Romæ, Ticini, Italiaq; tota; vt vrbes mortalitate, fugaq; hominum in montes exhaurirentur, & herbis plateæ increfcerentur. Pridie *bonus Angelus* semper videbatur, qui malum angelum

gelum venabulo fores iubebat ferire toties, quot emori postredie eadem in domo voluisset.

Accidit, vt reuelatione diuina quidam disceret, non remissuram pestem, nisi ad vincula S. Petri ara ponatur S. Sebastiano. Nec vana cecidit reuelatio, adeo salutare esse patrocinium istud est compertum. Atque inde quoque ceptus est vulgatus mos pingendi ad ædes S. Sebastiani.

S. Wamba Rex Angliæ hausto per infidias toxico iacet diu memoria destitutus. Suasioni denique parens, *vouet ingressurum sese statum religiosum*, si Deus ei memoriam reddidisset. Qua reddita damnatus voto fit monachus.

ANN. DCLXXXI. in Sessione VI. Synodi sextæ Generalis, eiectis è Concilio damnatisq; Monothelitis, *atque aranearum tela* superne in populum delapsæ *symbolum hæresos* vanillimæ dederunt. Supra prodidimus *calumniam in Honorium Papam* confictam, quod Monothelitis assensus fuisset. Ecqui enim damnatis iam ijs, istum ab Concilio dilaudari contigisset tam magnifice? Deinde ipse S. Agatho PP. est ad Imperatorem literis protestatus, nullum vnquam errasse Papam.

In Synodi sessionem XV. introgressus Polychronius Monachus Monothelita, datam abs Deo sibi Confessionem fidei aiebat, vt coram toto Concilio eam mortuo imponat suscitâdo. Verum hoc nihil minus, quâ reuiuiscete, sycophânta degradatur ritu solenni. Dånati Monothelitæ Româ appellunt; missi Romam cû literis Concilij ac Imp. in mucronem incurrun; in monasteria inclusi.

Demum Imperator in sua *Sacra Epistola* ad Papam liberat Romanam Ecclesiam à pendenda pecunia, per Gothos nouo Papæ indicta; ac dein quoque post deuictos Gothos eandem à Papa pendenti Imperatori consueta. *Ius tamen Confrmandi electum Papam*, ab Gothorum Rege tyrânice sibi vsurpari ceptum; reuertauit. Idque licet iniuste; in præsens ad hoc acquieuit Papa, quod Imperator iuuat, vt Oriens ad Fidem obedientiamque Romanae Ecclesiae reuerteretur.

In Concilio Toletano XI. Erwigus Rex Hispaniæ depoposcit sibi *Nominacionem Episcoporum*; deinde nihilominus Capitulo proponendorum, & examinandorum. Nimirum id Gothorû tyranni per Hispaniam ceptarât. Verum interexit totum Concilium contra postulationem Regis, ac reclamauit: Itaque destitit à proposito, *liberamq; electionem ecclesijs reliquit*.

In Anglia ex longa siccitate tames extitit tâta, vt 50. vel 60. homines unius mutuo palmis sese ex rupibus agerit præcipites. Vt primum vero sunt *Fides Christianam amplexi*; plente celo siccitas remisit.

In monasterio S. V. Vilfridi ibidem tactus peste puer, semper ergo S. Eucharistiam eximie pius, ab SS. Petro & Paulo apparentibus audit: *Non morieris ante Missam & Communionem: Dicq; Presbyteri Eppa, audiatas preces: (Fratres namque interdianum ieiunium & supplicationem instituerant Numini placando:)* Idq; S. Oswaldo Rege intercedente, hoc olim die defuncto. Quare Deo sacrificent grati, inque memoriam Regis Sancti.

ANNO

AN. DCLXXXIV. Sacer Cletus, Populusque Roman. supplices obtinent ab Imperatore Constante, *ut libera sibi daretur Electio Papæ*, pristino pro iure ac more; *non expectata ab Imperatoribus Confirmatione.*

Simul Imperator filios suos dat Papæ S. Benedicto II. in filios missa ad eum cæsarie eorundem: scilicet in signum, ut scirent se Episcopo subesse oportere. Ira & Carolus Rex Franciæ filium Pipinum donauit S. Luitbrando, ritu hoc, quod capillos eius resectos ad eum mittebat.

AN. DCLXXXV. Iustinianus Imp. totâ Armenia euocat Manichæos vnum in locum, atque coneremauit.

Qui dum Ecclesiæ studet, sponte supplices sibi barbaros videt pro confirmatione tributorum, quæ hætenus penderent Imperio. At post pauillum corruptus, ecce

ANNO DCLXXXVI. Petit à Papa synodi VI. Acta, quasi fideliter custodienda; sed animo, corrumpendi, aut supprimendi; quo reualesceret Monothelismus.

Vindex igitur Deus excitat Bulgarios, qui rupto fœdere Syriam irruunt, & euasunt.

S. Kilianus Monachus Hiberniæ, petit Romæ ab Papa, & impetrat *Predicandi licentiam* pro ritu ordinario Missionis; simul ibidem Episcopatus inauguratus honore fit Apostolus Franconiæ.

AN. DCLXXXVIII. In Concilio Toletano XV. Egicanes Rex Angliæ fidem iuraturus Ecclesiæ, prostratus hu-

mi supplex Sacerdotum pro sese preces orat: inde iurat se iustitiam sincere obseruaturum.

AN. DCLXXXIX. Ceadualla resignat regno Britaniæ, Româ peregrinatur, ut isthic baptizetur, ac moriatur. Factum utrumque est; obiitque in Albis. Id imitatus est successor eius *an. 726.*

AN. DCXC. S. Ecgbertus Hyberniæ monachus Zelo conuertendi Germanos ab Idololatria, nauigat Hamburgum. Visione tamen per quietem oblata ad Pictos ire iussus, maluit Germaniam. Verum quia numine aduerso, aduersa reiectus tempestate, desistit à cœpto, Autor tamen fit S. V. Vilbrordo Germanis Euangelium prædicandi. Ergo vnde uis ille cum sociis carpunt iter Romam, vnde petitam ab S. Sergio Papa licentiam auferunt euangelizandi, ut veri Germaniæ Apostoli.

ANNO DCXCI. Alachis tyrannus ducit contra Cunibertum Regem Longobardorum Catholicum: *Dirus osor Cleri* vouet; Si tulerit victoriam, se puteum testiculis Clericorum impleturum.

Prouocatus ab Cuniberto, ut secum duello decerneret, noluit; quod, ait, inter contos tuos *imaginem video S. Michaelis*, Ergo victus prælio, demum enecatur.

AN. DCXCII. Theodorus Constantinopolitanus Patriarcha, sicte Catholicus, confingit Actis Synodi VI. quiddam deesse; Symmystas hæreticos conuocat; dicunt *Synodum Constantinopolitanam Quintisextam*. In ea *Anabaptismum* restitunt; omnes *Canones* priores, præter editos

ab se, abrogant; Calibatam Clericalem tollunt; *Aras* vetant tangi ab laicis, præterquam ab Imperatore solo cum offert, &c.

At Papa è diuerso Canones ipsorum Synodi: (dictæ *Erratica*): damnat omnes; quos ipsi obtulerant cõfirmandos. Hic vero Imperator Iustinianus Ducem cum exercitu immittit in Italiam, qui aut cogat Papam illos pseudocanones confirmare, aut vincum adducere Cõstantinopolim.

Verum Itali fortiores, non viribus, sed causa iusta, propugnant Papam, propulsantque Cæsarios. S. Sergius mittit legatos ad Imperatorem, qui monerent erroris, sanæque suaderent, & cõcepto defisteret; quos ille deportat in exiliũ, & denique enecat. Ad hæc quid Deus? Qui prodidit Religionem Catholicam, is à suis proditur Turcæ, vt hic Armeniam inuadens caperet ostium Imperij.

ANNO DCXCIII. Imperator Monothelita ob impietatem exorsus populo, alium optanti, vicinam aule ædem B. V. Mariæ remouet, inque locum eius phialam ædificat. Vindex secutus à tergo Deus.

Nam

AN. DCXCIV. Constituerat Imperator certa nocte cunctos Constantinopolitanos contrucidare: Leontius Orientis Præfectus, iã tres annos carcere clausus per calumniam, effraçto carcere nexos soluit vniuersos, armat, inque publico clamat: Qui Christiani sunt, in S. Sophiæ præsto adsint.

Orta die in palatium irruunt, prentum Iustinianum, naso truncatum eiecit in exilium Leontius, continuo Impera-

tor acclamatus. Id quod ei duo monachi fuerant vaticinati.

Iudæi conspirant aduersus Regem, regnumque Hispaniæ, vt vna cum Christianis omnia euerteret: Sed proditi ab Concilio Toletano XVI. adiudicantur perpetuæ seruituti, bona fisco, septennes liberi baptismo, minoreque natu.

Irreperat sacrilegus abusus petentium missas de defunctis legi pro viuis, quos inimicos sibi emori citius capiebant. Hunc execratum est Concilium dictato exilio & petentibus illud, & sacrificantibus.

ANNO DCXCV. Radbodus Dux Frisiorum diro martyrio afficit S. Wigbertum, vnum ex XII. missis à Papa ad gentium conuersionem: reliquos XII. infula sua exclusit deportatos. Qui dispersi late fidem disseminarunt.

S. Cuibertus cum SS. V. Verenfrido & Marcellino prope Traiectum ab Sacerdotibus in carcerem compactus, nocte ab Angelo educuntur, custodius obsequi factis; & idololatris plurimis conuersis præsertim cum & cæcum S. Suibertus conuertisset.

Qui ex hoc ad S. V. Vilfridum Apostolicum legatum, in Angliam profectus, consecratur Episcopus vt potestatis prædicaret.

S. Ansbertus Episc. Rothomagensis ab exilio relaxatus, dum se parat ad Missam, obdormit.

S. Audomarus Taruiniensium Apostolus claret miraculis, consecratque B. Austrebertam in Virginem Deo.

ANN. DCXCVI. Pipinus, subacta sibi Frisiâ, S. V. Vilbrordum ablegat Romanam vt

utin Episcopum consecraretur. Papa secundum quietem monitus à Deo, susceptum perhonorifice consecrat, datâ ei plenitudine potestatis Apostolicæ ad euangelizandum.

S. Suibertus adolescentem in Rheno submersum suscitât à mortuis, id quod frustra Sacrificuli attentarant: si scitatus vero vnum verum Deum prædicat. Quo vniuersa Frisia & Brabantia, damnatis idolis, nomen Christo dedit.

At in Africa & Lybia repullulât Manichæi & Donatistæ; Præsulesque, Clerusque scandalizat Fideles *publico concubinato suo*. Ecce pœnam: Saraceni Africam inuadunt, occupant, tenent. Victoque ab Arabibus ceu Turcis Leontio, & capto, Romanus exercitus reliquus acclamat Tiberium Imperatorem. Hic Constantinopoli Leontium detruncato naso procul amandat exulem inque monasterium compingit.

AN. DCXCVI. *S. Vivilibrordus* in Frisiam reuersus, & *S. Suibertus* destinant *S. Bonifacium* in Germaniam, ad proferendum Euangelium: additis ei locijs in Concilio Traiectensi. Hi Danorum quoque pueros XXX. baptizatos ali curarunt & informari, qui olim in Apostolatus sui officium succederent. *Felix Alumnatus* toti Germaniæ!

AN. DCXCVII. *S. Lambertus* Episc. Tungrensis, pellicatum Pipino dissuadens, instinctu pellicis trucidatus martyrio coronatur. Percussores vero se ipsos contrucidant: pellex ad *S. Martyris* sepulcrum accedere quoties tentat, toties retroacta repellitur. Martyr statim ab parricidio apparens *Theauratio* ait, *Romam inimus, Româ redimus visi-*

taturi Odonem & complices parricidas. Inuitatus aliquando ab Pipino ad mensam rogante primum poculum ab eo benedici, porrigitque sibi, & ceteris ex ordine proceribus delibandû. Inter quos confertim manus porrigentes & suam pellex occultè ingerit; at à Sancto agnita, respuitur vt excommunicata. Odo igitur pellicis frater exoratus ab ea latro fecit forori preces, sancto necem: at cui mox viscera computruerint, vt in Mosam esset eijciendus, ne aerem foetore corrumpere. Inter osculantes ipsius reliquias, si quæ pellex accesserit, ceu turbine retroacta reijcitur. Pipinus vero *Diris* intus tacitis exedebatur, & subinde quasi furijs agitabatur adusque mortem.

AN. DCXCIX. Papa in Locum *S. Lamberti* consecrat *S. Hubertum Episcopum Leodiensem*; qui in signum Fidei, ab *S. Lamberto* acceptæ, ipsius imaginem in vrbis esse sigillo iubet, cum hac epigrapha: *S. Legia Romana Ecclesie Filia*.

S. Althelmus ob eximiam doctrinam & verò sanctitatē inde ex Anglia Romam à Papa euocatur. Quo ipso tempore accidit *S. Sergium* infamari, vt qui inuentitij nouendialis infantis genitor esset. Hic igitur *S. Althelmus* infantem adiurat; *Ecfare*, ait, *in nomine IESU Christi, estne Papa Sergius genitor tuus?* Et infans: Non est ille meus pater; nullam is vnquam cognouit fœminam. Papa Sancto dat *altare portatile*, quod equo in Alpibus corruente contigit diffringi; sed crucis id signo *S. Althelmus* restituit.

Naitanus Rex Pictorum ex Vrbe ab Papa petit *de paschali tempore* determinatio;

nationem: item Romanam Clericalis Ton- gnatus est, munus accipere tantum de terra
sura formam: item ritum primi lapidis po- Angelorum, id est Romanorum.
nendi ecclesiae construendae. Allatam Perfrequens ad Ierosolymitana ferret
Papae super huius epistolam in Senato- loca sancta Peregrinatio ex omnibus orbis
rum confessu ipse nixis humi genibus oris, summa cum religione, & quod mi-
auscultat recitari: demumque sic ait; rere, pari cum securitate vel per medios
Gratia DEO immensa, qui indignum me di- Turcas.

ERGO:

1. Dic age; Quae sincera FIDES hoc constitit AEO VII:
At SIC PAPISTIS RES STAT ROMANA, FIDESQUE:
Non SIC REM seruat Luthero-caluinista, FIDEMQUE.
2. IVRE SVO Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei AVGVSTVS proprio de iure remisit?
3. ANTINE CHRISTVS erat quisquam hoc ROM. in AEO VII: